

Amagertorv 9., 3. sal
København K
Tlf. 45 82 15 91
daf@shareholders.dk

Til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

10. maj 2016

Yderligere bemærkninger til L 159

Forslag til Lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven

(Ændringer som følge af forordningen om markedsmisbrug samt gennemførelse af regler om provisionsbetalinger m.v. fra tredjeparter og oplysninger om omkostninger m.v. i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II))

Dansk Aktionærforening støtter lovforslaget, men anbefaler ændringer, der vil give en bedre forbrugerbeskyttelse i den del, der vedrører provisionsbetalinger, helt bestemt formidlingsprovision.

Det bør slet ikke være tilladt for rådgivere at modtage og beholde formidlingsprovision.

Kernen omkring provisionsbetaling er tre spørgsmål:

- Kan bankerne eller andre rådgivere, når de har mulighed for at anbefale investering i produkter, der giver løbende provision, se bort fra egne interesser og varetage kundens interesser?
- Kan kunderne se og forstå hvilke omkostninger, der er forbundet med forskellige investeringsmuligheder?
- Hvorfor skal investeringsforeningerne have mulighed for at sende en del af det afkast, investeringen giver, til bankerne som betaling for såkaldt rådgivning af kunderne?

760.000 forbrugere, der har investeret ca. 400 mia. kr. i investeringsforeninger, får hvert år trukket ca. 3 mia. kr. fra det afkast, foreningernes investeringer har givet.

De 3 mia. kr. betales af investeringsforeningerne til bankerne, uanset om kunderne har fået rådgivning eller ej. Kunder, der ikke ønsker rådgivning, kan ikke slippe for at betale formidlingsprovision.

Hvad der sker, når en kunde beder om investeringsrådgivning i sin bank, er belyst i rapporten om formidlingsprovision fra december 2015 og i Finanstilsynets tidligere undersøgelser på området: Bankmedarbejderen indtaster forskellige oplysninger om kunden og kundens investeringsprofil i rådgivningssystemet. Systemet leverer så forslag om, hvordan kunden kan investere. Alle forslagene er afdelinger i en investeringsforening, der betaler formidlingsprovision til banken, og som har samme navn som banken – når der er sådan en forening.

Det vil sige, at når der leveres rådgivning, så fører den til investering i bankens egen investeringsforening og betaling af formidlingsprovision til banken. Det er ikke rigtig rådgivning, snarere salgsarbejde.

Almindelige forbrugere får i dag i deres bank ingen rådgivning om direkte investering i aktier eller obligationer. Men det ville heller ikke give formidlingsprovision til banken. Samtidig hæmmer det udviklingen af det marked, hvor nye virksomheder og mindre virksomheder kan hente risikovillig kapital.

Mange forbrugere tror, at de får rådgivning i deres bank, men de burde hellere gå til en uafhængig rådgiver, der ikke modtager formidlingsprovision.

Det er Dansk Aktionærforenings opfattelse, at investeringsforeninger er en god investeringsmåde for mange forbrugere, men der er for mange skjulte omkostninger uden en klar sammenhæng for den enkelte mellem ydelserne og omkostningen.

Dansk Aktionærforening ønsker samme regler for:

- uafhængig rådgivning
- ikke-uafhængig rådgivning, når der er en aftale om porteføljepleje
- ikke-uafhængig rådgivning i forbindelse med puljeordninger
- ikke-uafhængig rådgivning, når der hverken er en aftale om porteføljepleje eller puljeordninger

Lovforslaget omfatter de tre første punkter. Det vil reducere betalingen af formidlingsprovision med ca. 1 mia. kr. om året.

Der er ca. 520 afdelinger af investeringsforeninger, af dem er der under 20, der ikke betaler formidlingsprovision. Men der er ved at blive etableret flere afdelinger uden formidlingsprovision. De nye afdelinger laves efter ønsker fra pengeinstitutter, der vil bruge dem, når de ikke længere må modtage formidlingsprovision for midler investeret under aftaler om porteføljepleje.

Men forbrugerne vil ikke få adgang til selv at investere direkte i disse afdelinger uden formidlingsprovision. Det store flertal af investeringsforeninger vil fortsat lægge vægt på at betjene pengeinstitutterne frem for forbrugerne.

Dansk Aktionærforening finder, at det bør være en generel bestemmelse, at et pengeinstitut eller en anden rådgiver ikke må modtage og beholde provisionsbetalinger fra tredjepart.

Det vil betyde, at al betaling for rådgivning skal faktureres særskilt, og det vil betyde, at forbrugere, der ikke ønsker rådgivning, heller ikke skal betale for rådgivning. Samtidig vil modellen give mere ens konkurrenceforhold mellem uafhængige rådgivere og rådgivere i banker, og modellen vil antagelig føre til udvikling af nye rådgivningsmåder og nye selvbetjeningsformer med eller uden rådgivningslignende funktioner.

Det kan ikke gå hurtigt nok med at afskaffe formidlingsprovision.

Med venlig hilsen

*Jens Møller Nielsen
Direktør*

Dansk Aktionærforening